

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28Csp/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119203357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119203357.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Martou Szántaiovou v spore žalobkyne: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, G., proti žalovanému: Tatra banka, a.s. so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie v sume 399,34 eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 02.09.2014 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. W.-XX-XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 5000 eur. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a pri podpise zmluvy nebolo možné ovplyvniť jej obsah. Tieto skutočnosti potvrdilo aj Ministerstvo spravodlivosti SR vo svojej odpovedi na žiadosť o posúdenie úverovej zmluvy. V predmetnej zmluve absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve tiež absentuje dátum poskytnutia úveru, je uvedené iba: „najneskôr do piatich pracovných dní od splnenia podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, absentuje konečný dátum splatnosti, t. j. nie sú uvedené termíny splátok, do ktorého dňa príslušného kalendárneho mesiaca má žalobca povinnosť plniť voči žalovanému, kedy je splatná prvá splátka, uvedený je len termín „do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá má charakter vopred pripravenej zmluvy, ktorú veriteľ opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov, a ktorej obsah nemá spotrebiteľ možnosť ovplyvniť, a nakoľko predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje aj neprijateľné, ktoré možno považovať za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, napr.:

- Spracovateľský poplatok - povinnosť spotrebiteľa zaplatiť tento poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti záujmom dodávateľa, predstavujúce čisto administratívnu agendu veriteľa spojenú s poskytovaním úveru, pričom odplatom veriteľa za poskytnutie úveru sú úroky.
- Skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, poistnými podmienkami, Formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere
- de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov a informáciami o poistení.

- Ustanovenie, podľa ktorého zmluvné vzťahy, vyplývajúce z úverovej zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom je neprijateľné. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou sa riadi podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale aj Občianskym zákonníkom.

- Rozhodcovská doložka

Z uvedeného dôvodu sa zmluva považuje za uzavretú v rozpore so zákonom. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5000 eur. Žalobkyňa bola povinná splatiť žalovanému istinu úveru spolu s úrokmi v 72 mesačných splátkach, pričom výška splátky bola stanovená na sumu 111,61 eur. To znamená, že celková cena úveru predstavuje sumu vo výške 8.035,92 eur. Na základe uvedených skutočností má žalobkyňa za to, že predmetná Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-XX-XXXXXXXXXX, je bezúročná a bez poplatkov, a teda žalobkyňa, ako spotrebiteľ, je povinná uhradiť len reálne poskytnutú sumu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 5000 eur. Žalobkyňa mesačnými splátkami uhradila sumu celkom 5.399,34 eur, to znamená, že jej vznikol nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 399,34 eur. Poukázala na Nález ÚS SR. sp. zn.: III. ÚS 107/07 a na rozsudok KS Prešov sp. zn. 16Co 100/13 zo dňa 25.07.2013, na čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv.

2. Žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 31.05.2019 uviedla, že tvrdenia žalovaného absolútne odmieta, nakoľko predmetný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie nie je aplikovateľný a nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky. V prvom rade, najpodstatnejšie je uvedomiť si, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa bude riešiť otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii Smernice do Zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila (a naďalej ju aj porušuje). Inými slovami, to, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, je síce na jednej strane pekné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo (Zákon 129/2010 Z. z.) nad rámec Smernice, a teda vnútroštátne právo (Zákon 129/2010 Z. z.) je v konflikte s právom EÚ (Smernica). Žalobkyňa má za to, že nakoľko veriteľ musí mať vedomosť o tom, ako chce priraďovať jednotlivé splátky k úrokom a ako k istine od počiatku, vo svojich zmluvách musí túto skutočnosť spotrebiteľom oznámiť, inak sa bude jednať o nekalú obchodnú prax v zmysle § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Takáto nekalá obchodná prax veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradiť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Žilina spis. značka 11Co/53/2015 zo dňa 20.04.2015. V súvislosti s končenou splatnosťou spotrebiteľského úveru žalobkyňa poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, pričom pokiaľ tieto údaje majú vyplývať zo všeobecných obchodných podmienok, tak k tomu aj okresný súd uvádza, že obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. (viď. Rozsudok Okresného súdu Prešov spisová značka 14Csp/158/2016 zo dňa 31.01.2018) Za takejto situácie je zrejmé, že medzi zmluvnými stranami nebola dohodnutá doba trvania Zmluvy o pôžičke a termín konečnej splatnosti pôžičky tak, ako to predpokladá ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobkyňa je toho názoru, a judikoval to už aj súd, že upomienky sú považované za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, keďže upomínanie nie je služba poskytovaná žalobkyňou na jeho požiadanie, ale služba poskytovaná žalovaným v snahe získať úhradu záväzku jednoduchším dobrovoľným spôsobom. Žalobkyňa vzhľadom na formulárový charakter zmluvy a zmluvných dojednaní nemohla toto dojednanie vrátane výšky poplatku ovplyvniť. K preneseniu dôkazného bremena o oboznámení sa so všeobecnými obchodnými podmienkami žalobkyňa uviedla, že práve v tejto prejednávanej veci vznikol problém, že zmluva obsahuje iba vyhlásenie, že sa spotrebiteľ

s rôznymi ďalšími dokumentmi oboznámil a súhlasí s nimi, ale chýba jednoznačne včlenenie podmienok do zmluvy, čím je daná pochybnosť o riadnej inkorporácii. Preto pre riadnu aplikáciu príslušného zákona o ochrane spotrebiteľa je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovanie spotrebiteľa o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v obchodných podmienkach. Veriteľ je povinný preukázať, že obchodné podmienky boli spotrebiteľovi známe, že boli k zmluve priložené a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Preto je nedostatočné iba vyhlásenie v záverečných ustanoveniach zmluvy o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi, kedy si bežný spotrebiteľ vzhľadom k obšírnosti obchodných podmienok a jej právnej zložitosti ani nemusel všimnúť, že práve v obchodných podmienkach sú uvedené napríklad obligatórne náležitosti zmluvy. Dôkazné bremeno na preukázanie oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami leží na dodávateľovi, veriteľovi, napr. formou podpisu spotrebiteľa, alebo iným, preukázateľným spôsobom. Právny názor týkajúci sa obchodných podmienok vyslovil aj Ústavný súd ČR v rozhodnutí I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Na základe uvedených skutkových tvrdení má žalobkyňa naďalej za to, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda je povinná žalovanému vrátiť len sumu, ktorá mu bola poskytnutá. V platobnej histórii, ktorá bola súčasťou žaloby žalobkyňa presne vyčíslila sumu bezdôvodného obohatenia, nakoľko uviedla presne všetky termíny mesačných splátok, ktoré boli žalovanému uhrádzané. A teda skutkové tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa nedostatočne osvedčila a preukázala svoj právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sú nesprávne a žalobkyňa ich popiera. Žalobkyňa má naďalej zato, že boli a aj sú splnené zákonné podmienky a predpoklady na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný uzatváral predmetnú zmluvu s použitím nekalých obchodných praktík, a to s poukazom na § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa svojou žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia využila svoje zákonné právo bezprostredne po tom, čo sa dozvedela o skutočnosti, že žalovaný použil nekalé praktiky pri uzatváraní zmluvy, a teda splnila kumulatívnu podmienku na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. začiatok plynutia premlčacej doby pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobkyňa dozvedel o tom že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá.

3. Žalobkyňa ako dôkaz označila zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014, výpis z úverového účtu, výpis - odklad splátok.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu. Uviedol, že žalovaný považuje za nesporné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka s osobitným aplikovaním špeciálnej právnej úpravy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o absolútny obchod podľa § 261 Obchodného zákonníka. Vzájomné spoločné pôsobenie dotknutých právnych predpisov nie je sporné. Je nesporné, že úverová zmluva musí obsahovať podstatné náležitosti podľa Obchodného zákonníka v zmysle § 497 až 507, aby zároveň ustanovovala náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri dodržaní ustanovení §§ 53 a 54 Občianskeho zákonníka. Z obsahu žaloby je zrejme, že žalobkyňa vo svojich podaniach vychádza z predtlačných a formulárových vzorov žalôb prístupných na internete a teda žaloba nenesie prvky individuality, je zmätočná, odkazuje len na množstvo rôznych rozhodnutí, bez toho, aby uviedol bližšie konkrétosti. Zo strany žalobkyne sú vymenované viaceré údajné nedostatky úverovej zmluvy, avšak žalobca neprepája tieto tvrdenia s konkrétnymi dôkazmi a s opisom skutkových okolností, ktoré by sa dali vyhodnotiť ako popis skutkového stavu. Rovnako žalobkyňa žiada v petite žaloby rôzne výroky bez toho, aby v žalobe vôbec uviedol bližšie konkrétosti a tieto bližšie odôvodnila. Má za to, že si žalobkyňa svoju primárnu povinnosť uviesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva nespĺnila, v dôsledku čoho bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neunesla. K náležitosti zmluvy ohľadne termínu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvy žalovaný uviedol, že nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalobkyne, keďže úverová zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, takým spôsobom, že obe skutočnosti bez pochybností uvádza v základných ustanoveniach úverovej zmluvy slovným spojením „do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Priemerný spotrebiteľ bez pochybností musí vedieť odpovedať na otázku, ktorej zodpovedanie ukladá § 9 ods. 2 písm. f) Zákona veriteľovi prostredníctvom povinnej náležitosti zmluvy. Prísne formalizovaný gramatický výklad nie je v súlade s účelom ZoSÚ a Smernicou 2008/48 ako aj s judikatúrou Súdneho dvora EU, pričom vo vzťahu k spôsobu výkladu právnych predpisov, pričom odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, rozhodnutie sp.zn. III ÚS 460/2017. Ani obsah pojmu termín konečnej splatnosti, ani jeho gramatický výklad, neobsahuje požiadavku na jeho určenie konkrétnym dátumom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie

Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/91/2018 zo dňa 8.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/493/2016 zo dňa 27.09.2017, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/127/2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11 Co/149/2018 zo dňa 31 .07.2018 a sp. zn. 8Co/10/2018 zo dňa 28.03.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/38/2017 zo dňa 27 .03.2018. K námietke náležitostí ohľadne výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalovaný uviedol, že uvedené tvrdenia žalobcu sú už prekonané aktuálnou judikatúrou súdov najvyššej inštancie, a preto s uvedenými tvrdeniami žalobkyne nemožno súhlasiť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré potvrdzujú, že úverová zmluva nemusí obsahovať vnútorné členenie jednotlivých splátok: uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 a zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/191/2017, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/344/2017. Na základe uvedenej judikatúry súdov najvyššej inštancie teda možno jednoznačne skonštatovať a zhrnúť, že vo vzťahu k predmetnej náležitosti úverovej zmluvy existuje jednotný a ustálený záver, že predmetné ustanovenie Zákona nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že príslušné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona úverová zmluva obsahuje, keďže v článku I. „Základné ustanovenia“ v je výslovne uvedené, že:

- výška pravidelnej mesačnej anuitnej splátky úveru je 111,61 eur
- počet pravidelných mesačných anuitných splátok úveru je 72
- termín splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok úveru je 16. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Explicitné uvedenie výšky, počtu a termínu splatnosti splátok, ktoré sú opakovane definované ako anuitné splátky podľa nášho názoru nemôže byť výkladom vyhodnotené, ako nesplnenie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k). Sankcia podľa § 11 Zákona, ktorá postihnutím úveru ako bez poplatkov a bez úrokov zasahuje základný ekonomický záujem žalovaného veriteľa musí byť použitá len v prípade, že zmluva náležitosti fakticky neobsahuje, inak je porušená zásada primeranosti, ktorá sleduje naplnenie záujmov spotrebiteľa pri zachovaní ochrany záujmov žalovaného veriteľa. Žalovaný formulovaním výšky anuitnej splátky dostatočne informoval spotrebiteľa o jeho povinnosti plniť záväzok v splátkach tak, aby takáto informácia bola pre spotrebiteľa zrozumiteľná, úplná a zároveň neodporovala ustanoveniu zákona. Z definície anuitnej splátky je zrejmé, že je sumou (súčtom) splatnej istiny a úroku úveru, a ako taká je konečná a jediná pre určenie povinnosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ má vedomosť o výške splátky, ktorá konzumuje splátku úroku a istiny úveru v dostatočnej miere na to, aby bol pripravený riadne a včas plniť svoj záväzok. A teda, aby poznal rozsah svojho záväzku. Vo vzťahu k namietanej náležitosti § 9 ods. 2 písm. k) tak možno bez pochybností ustáliť, že požadované náležitosti úverová zmluva obsahuje. Náležitosti úverovej zmluvy je formulovaná spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa jednoduchý a zrozumiteľný. K námietke absencie údaju o dátume poskytnutia úveru a dátume splatnosti prvej splátky úveru žalovaný uviedol, že úverová zmluva obsahuje (Čl. III bod 1 a 3 Úverovej zmluvy) údaj o tom do kedy bude klientovi úver poskytnutý ako aj údaj o termíne splatnosti prvej anuitnej splátky úveru. Žalovaný k spracovateľskému poplatku uviedol, že poplatok predstavuje bežnú súčasť poskytovania bankových služieb, kedy banke so spracovaním a spravovaním úveru vznikajú nielen náklady spojené so zabezpečením riadneho vedenia úverového účtu, jeho založením, kontrolou, spárovaním jednotlivých splátok, odrátavaním z konečnej sumy a podobne, ale na tento účel je banka nútená mať k dispozícii personálny a technický aparát. V tomto prípade však ide o poplatok za dojednanie záväzku v zmysle § 499 Obchodného zákonníka. Potom ide o štandardné cenové dojednanie hodnoty poskytnutého plnenia v časti vo forme úroku a v časti vo forme poplatku. Poplatok je prirodzene účtovaný na počiatku úverového vzťahu, kedy sú náklady banky nepokryté úrokom. S možnosťou úhrady poplatkov počíta aj právna úprava spotrebiteľských vzťahov, tieto z úhrad nevylučuje a dokonca im vymedzuje podmienky a možnosti ich uplatnenia a úhrad (samotný zákon č. 251/2008 Z.z. na viacerých miestach spomína platenie poplatkov veriteľovi). Nakoľko poplatok bol v zmluve dojednaný zrozumiteľne, určito a predstavuje cenu plnenia, je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vylúčený z prieskumu z titulu jeho neprijateľnosti. K tvrdeniu žalobkyne ohľadom riadenia úverovej zmluvy podľa ustanovení Obchodného zákonníka žalovaný uviedol, že takéto vyjadrenie žalobkyňa neobstojí, lebo žalovaný ani žalobkyňa týmto zmluvným vyjadrením nechceli platne založiť výlučnú pôsobnosť Obchodného zákonníka. Táto skutočnosť by aj s ohľadom na právnu argumentáciu žalobcu nemala byť medzi stranami sporná. Sporné zostáva účelové tvrdenie žalobcu, že takéto zmluvné dojednanie je dojednaním výlučnej právomoci Obchodného zákonníka. Nie je. Ide o konštatovanie vzťahu ako je popísané vyššie. Žalovaný v žiadnom zo svojich právnych úkonov vo vzťahu k Zmluve nekonal tak, aby bolo možné judikovať záver, že táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. K námietke žalobkyne ohľadom oboznámenia sa s úverovými podmienkami žalovaný

uvádza, že je v obchodnej praxi bežné, že keď sa spoločne so Zmluvou predkladajú dokumenty, vyžaduje sa v Zmluve potvrdenie o ich prevzatí o to skôr, ak cez inkorporačnú doložku tvoria obsah Zmluvy. Nie je možné inak zabezpečiť dôkaz o takejto skutočnosti. Predmetné dokumenty - úverové podmienky a Všeobecné poistné podmienky pre poistenie k spotrebiteľskému úveru (ďalej len „podmienky“) sú a boli počas celého zmluvného vzťahu prítomné na pobočkách banky, internete, a na vyžiadanie by boli kedykoľvek predložené. Žalobca počas celej doby úverového vzťahu nijakým spôsobom neprejavil svoju pochybnosť o dojednaniach, ktoré sú obsahom úverových a poistných podmienok tak, aby bolo možné rozumne predpokladať, že žalovaný mohol, alebo mal vedieť o neistote spotrebiteľa. Žalobkyňa je toho názoru, že vyššie citované zmluvné ustanovenie je v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. 1/ Obč. zák. neprijateľné, nakoľko ukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mal niesť žalovaný ako veriteľ (dodávateľ) a preto sú predmetné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatné. Žalovaný nesúhlasí s takýmto právnym názorom žalobcu. Samotné ustanovenie prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa, avšak túto skutočnosť žalovaný vo svojej argumentácii ani zmluvnom vzťahu nepoužil. Teda reálne dotknuté ustanovenie Zmluvy nepoužil. Žalovaný netvrdí, že sa žalobkyňa s príslušnými Všeobecnými obchodnými podmienkami zoznámila. Z tohto dôvodu, nie je daný právny základ pre prieskum tejto podmienky, keďže nejde o abstraktný prieskum neprijateľnosti podľa § 301 a nasi. CSP nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. Vo všeobecnosti žalovaný namieta aktívnu legitímáciu žalobcu pre posudzovanie neprijateľných podmienok v tomto konaní, keďže nie je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Posudzovanie týchto podmienok nemá žiadny vzťah k predmetu konania a je tak v rozpore s § 137 CSP. Teoretickým východiskom pre posudzovanie právneho základu všeobecných podmienok je rozlíšenie dvoch základných kategórií zmluvných podmienok. Obsah zmluvy môže byť tvorený nielen priamymi, ale aj nepriamymi zmluvnými dojednaniami. Žalovaný netvrdí, že sa žalobkyňa s úverovými podmienkami zoznámila, určite však tvrdí, že sa s nimi zoznámiť mala a mohla, keďže sú zverejnené v obchodných priestoroch banky a na jej webovom sídle a tvoria obsah a súčasť zmluvy, ktorý žalobkyňa potvrdila svojím podpisom s vedomím, že ide o formulárovú zmluvu a s bežnou (pochopiteľnou) praxou obchodných podmienok. Je teda zrejmé, že ich mala vo svojej sfére dispozície a teda reálne sa mohla s nimi oboznámiť. Záverom žalovaný odmieta tvrdenie žalobkyne, že Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky v podobe doložky pre rozhodovanie prípadných sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu. Žalobkyňa bola pri uzatváraní úverovej zmluvy riadne informovaná o rozhodcovskej zmluve resp. doložke a bol riadne poučená aj k rozhodcovskej zmluve, pričom mala právo takúto dohodu odmietnuť zaškrtnutím políčka nesúhlasím. Takýto spôsob uzavretia rozhodcovskej zmluvy bol v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi. Navyše chceme uviesť, že v súčasnosti je už táto otázka právne relevantná, nakoľko rozhodcovský súd podľa tohto dojednania už medzičasom zanikol a rozhodcovské zmluvy stratili platnosť zo zákona dňom zverejnenia rozhodnutia o jeho zrušení v Obchodnom vestníku (dňa 2.1.2019), pričom o tomto zrušení bola žalobkyňa žalovaným zároveň informovaná.

5. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.06.2019 uviedol, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení namieta prenesenie dôkazného bremena o oboznámení sa so všeobecnými obchodnými podmienkami, pričom v tejto súvislosti namieta, že zmluva neobsahuje inkorporačnú doložku. S uvedenými tvrdeniami žalobkyne žalovaný nesúhlasí, nakoľko úverová zmluva inkorporačnú doložku obsahuje, a to v čl. VII. bod. 7 úverovej zmluvy, pričom táto je dostatočne jasná a zrozumiteľná. V ostatnom poukázal na svoje predošlé vyjadrenia.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014, výpis z úverového účtu, výpis - odklad splátok, odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 27.08.2018, doplnenie, dáta dopytu a e-mailová komunikácia, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín zo dňa 20.01.2020 a potvrdenie o pohyboch na účte vedenom v Tatra banke.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 02.09.2014 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-XX-XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5000 eur. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť úver v 72 mesačných splátkach po 111,61 eur s termínom splatnosti 16. dňa príslušného mesiaca. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške

16,90 % ročne, RPMN bola uvedená vo 19,50 %. Dátum poskytnutia spotrebiteľského úveru bol dohodnutý najneskôr do piatich pracovných dní od splnenia podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru uvedených v tejto zmluve. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená v sume 8135,92 eur. Podľa čl. III bod 4 zmluvy termín splatnosti prvej splátky úveru je najbližší deň v mesiaci, nasledujúci po poskytnutí úveru. Podľa článku VII. bod 4 zmluvy dlžník prehlásil, že pred podpisom zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami spotrebiteľského úveru v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a že formulár pred podpisom zmluvy aj prevzal.

9. Z výpisu z úverového účtu bolo zistené, že žalobkyňa uhradila splátky úveru včas. Dňa 18.03.2017 bol úver navýšený o 186,36 eur.

10. Z výpisu - odklad splátok bolo zistené, že v období od 18.03.2017 do 16.08.2017 bol žalovanej povolený odklad splátok.

11. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 27.08.2018 bolo zistené, že MS SR oznámilo žalovanej k predloženým zmluvám uzavretým so žalovaným (aj zmluva č. BSU-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014), že zmluvy neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a preto sa úvery môžu považovať za bezúročne a bez poplatkov. Upozornili však, že určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, závisí výlučne od posúdenia a rozhodnutia súdu, a to najmä s poukazom na uznesenie NS SR zo dňa 22.02.2018, č.k. 3 Cdo 146/2017. Za účelom posúdenia konkrétnych možností žalobkyne a vypracovania konkrétnych právnych podaní odporučil žalobkyni obrátiť sa na advokáta alebo Centrum právnej pomoci alebo niektoré z občianskych združení na ochranu spotrebiteľa. Ďalej uviedlo, že v zmluvách sa nachádzajú aj viaceré neprijateľné podmienky - poplatky; dohoda o zrážkach zo mzdy; vyhlásenie spotrebiteľa, že bol oboznámený s Obchodnými podmienkami; rozhodcovská doložka.

12. Z doplnenia k úveru BSU XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014 bolo zistené, že príjem bol v danom prípade zohľadňovaný na základe priemerných kreditných obrátov na bankovom účte žalobkyne, a to za posledných 6 mesiacov a zároveň jej ponuky na BSU boli počítané pri internom DTI. Vychádzalo sa z údajov o klientovi (príjmy, jeho osobný stav, vek a pod.), príjmu 1141,33 eur (priemer 6 mesačných kreditov na účte klienta), existujúce VP vo výške 1000 eur, kreditov a výdavkov na bankových účtoch. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že žalobkyňa mala dostatočnú kapacitu na splácanie úveru vo výške 5000 eur aj so zohľadnením existujúcich záväzkov. Žalobkyňa v decembri 2016 požiadala o reštrukturalizáciu na všetkých svojich BSU (bezúčelových spotrebiteľských úveroch) a reštrukturalizácia bola nastavená aj na BSU XX-XXXXXXXXXX (taktiež RE XXXXXXXXXXXX, BSU XX-XXXXXXXXXX, BSU XX-XXXXXXXXXX).

13. Z listiny - dáta dopytu bolo zistené, že žalovaný vykonal lustráciu žalobkyne v registri klientskych informácií, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa mala 1 ukončený spotrebný úver, 5 existujúcich spotrebných úverov, 1 ukončený osobný úver, 5x jej bolo odmietnuté poskytnutie spotrebného úveru, 1 žiadosť o osobný úver odvolala, mala 1 ukončený kontokorentný úver, 1 odmietnutý kontokorentný úver a mala 1 existujúcu kreditnú kartu splátkovú.

14. Z e-mailovej komunikácie zo dňa 31.12.2016 predloženej žalovaným bolo zistené, že žalovanému boli oznámené nasledovné skutočnosti: Žalobkyňa je v súčasnosti v rozvodovom konaní a prerušila živnostenskú činnosť z dôvodu, že je tehotná. Jedno dieťa už má, druhé je na ceste. Je v omeškani s 1 splátkou z dôvodu, že manžel v tom období prišiel o prácu a nedarilo sa im nahradiť jeho príjem, preto vždy mešká s jednou splátkou. V súčasnosti je stav taký, že žije s novým priateľom, ktorý jej bude prispievať na splátky úverov, rovnako to má v pláne aj jej terajší manžel, nakoľko majú dobrý vzťah. V januári roku 2018 plánuje pokračovať v živnosti - externý finančný poradca.

15. Z potvrdenia o pohyboch na účte vedenom v Tatra banke bolo zistené, že žalobkyňa mala v priemere príjem na účet v sume 168,05 eur.

16. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín zo dňa 20.01.2020 bolo zistené, že žalobkyňa bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.10.2016 do 09.07.2017 vrátane, od 26.06.2013 do 04.11.2013 vrátane, od 10.02.2010 do 05.06.2010 vrátane.

17. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že považuje zmluvy o úvere uzavreté so žalovaným za bezúročné a bezpoplatkové na základe dôvodov uvedených v žalobe. Má za to, že na tieto zmluvy sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPNM, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celková suma poskytnutého úveru, mena a atď. Zmluvy uzavreté so žalovaným predložila na preverenie aj Ministerstvu spravodlivosti, ktoré jej oznámilo, že ustanovenia zmlúv sú v rozpore so zákonom a preto sa môže domáhať svojich práv súdnou cestou. Úver bol predschválený a požiadala o jeho poskytnutie formou SMS a potom jej boli peniaze pripísané na účet. Zmluva bola podpísaná až neskôr. Poukázala na to, že v zmluve bola prepísaná jej adresa, táto bola prepísaná na pobočke žalovaného, keď sa podpisovala zmluva. Ďalej poukázala na skutočnosť, že úver jej bol poskytnutý bez toho, aby bola preverená bonita, teda žalovaný postupoval bez náležitej odbornej starostlivosti. U žalovaného mala v čase uzavretia zmluvy otvorený bankový účet, taktiež mala od neho hypotéku a na bankový účet bola poukazovaná aj mzda jej bývalého manžela. Bola vtedy na materskej dovolenke, nikto jej nevysvetlil podmienky uzatvorenia zmluvy. Sama sa chytila do pasce. Všetky úvery, ktoré má, zobrala u žalovaného v priebehu jedného roka, keď mala finančné problémy. Poukázala na rozsudok KS Prešov sp. zn. 21Co/148/2017, v zmysle ktorého sa takéto konanie možno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. V tom čase boli posudzované aj príjmy jej bývalého manžela, pričom mali hypotéku a náklady na starostlivosť o dieťa, ktoré neboli zohľadnené. Pri zohľadnení týchto nákladov by žalovaný dospel k záveru, že nie je schopná platiť splátku vo výške 111,61 eur. Ďalej uviedla, že všetky upomienky boli v rozpore s dobrými mravmi a poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. ÚS 3512/2011. Banka riadi zákonom platným a účinným v čase jej uzavretia a preto nemajú relevanciu rozhodnutia, ktoré boli vydané neskôr.

18. Žalovaný na pojednávaní k listu Ministerstva spravodlivosti SR uviedol, že má vedomosť, že tento list je totožný vo viacerých prípadoch, keď spotrebiteľ zašle zmluvy o úvere na vyjadrenie ministerstvu, preto tento list nemá v prípade žiadnu relevanciu. Ministerstvo spravodlivosti nepreskúmava jednotlivé zmluvy predložené spotrebiteľmi. Žalovaný ďalej uviedol, že bonitu klienta preskúmal dostatočne, nakoľko v tom čase nebol tak prísny zákon, čo sa týka preskúmania bonity ako je teraz. Vychádzal z príjmov a výdavkov podľa pohybov na účte, ktorý mala žalobkyňa vedený v Tatra banke, odkiaľ mal vedomosti o príjmoch a výdavkoch žalobkyne. Taktiež v tom čase bola žalobkyňa vydatá a preto sa posudzovali príjmy a výdavky aj jej manžela ako súčasť BSM. Dostatočnosť preverenia bonity žalobkyne potvrdzuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver riadne splácala až do roku 2017, keď následne došlo k pretransformovaniu povoleného prečerpania na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré je predmetom ďalšieho konania. Kapacita príjmov bola na účte žalobkyne cca 1 100 eur a výška splátky 111,61 eur bola teda v pomere k týmto príjmom primeraná. Z uvedeného dôvodu je žalovaný toho názoru, že žalobkyňa bola schopná splácať tento úver.

19. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Obč. zák.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

34. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 02.09.2014 zmluvu o úvere. Zmluva o úvere je upravená v § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyni ako dlžníkovi úver v dojednanej sume a záväzok žalobkyne vrátiť žalovanému veriteľovi istinu úveru spolu s dohodnutým úrokom. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Žalobkyni poskytol úver veriteľ - žalovaný v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný netvrdil, a ani nepreukazoval.

36. Žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške zaplatenej nad rámec poskytnutej istiny úveru argumentujúc, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. Súd preskúmal náležitosti predmetnej spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (k 02.09.2014) a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) a nemožno konštatovať, že sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.:

Pokiaľ ide o to, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ EHS /. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezodplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

38. Vychádzajúc z účelu citovanej smernice a § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte,

termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Uvedený záver je vyslovený aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 s prihladnutím na Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15. Zmluva o úvere zo dňa 02.09.2014 uzavretá medzi stranami sporu obsahuje v čl. I Základné ustanovenia výšku pravidelnej mesačnej anuitnej splátky spotrebiteľského úveru (111,61 eur), taktiež obsahuje počet pravidelných mesačných anuitných splátok spotrebiteľského úveru (72) a termíny splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok spotrebiteľského úveru (16. dňa príslušného mesiaca). K odvolávaniu sa žalobkyne na judikatúru súdov SR, ktorá vyžadovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, súd uvádza, že táto judikatúra v tejto otázke nie je aktuálna a došlo k odklonu od nej s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v zmysle ktorého odklonu súd rozhodol. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zmluva o úvere zo dňa 02.09.2014 obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.

39. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.:

Žalobkyňa tiež namietala absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. V čl. I Základné ustanovenia zmluvy je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru spôsobom „do 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Pod pojmom termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno bezvýhradne rozumieť iba konkrétne určený dátum, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj dátum konečnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice 2008/48/ES, ktorá ustanovuje ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere. Táto náležitosť je vyjadrená v zákone o spotrebiteľskom úvere v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) tak, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Eurokonformným výkladom tohto ustanovenia je možné dospieť k záveru, že povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vymedzenie dĺžky trvania zmluvy dostatočne určitým spôsobom. Pokiaľ teda v danom spore bol v zmluve o úvere termín konečnej splatnosti vyjadrený „do 6 roka/rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“ a zároveň v zmluve v čl. III bod 4. bolo uvedené, že termín splatnosti prvej splátky je najbližší deň v mesiaci, nasledujúci po poskytnutí úveru, špecifikovaný v zmluve ako termín splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok spotrebiteľského úveru (16. dňa príslušného mesiaca), uvedené údaje sú dostatočne určitým vyjadrením konečnej splatnosti úveru. Z uvedeného vyplýva, že termín konečnej splatnosti je vyjadrený dĺžkou obdobia v rokoch, ktorá sa počíta od splatnosti prvej anuitnej splátky. Takto vyjadrený termín konečnej splatnosti úveru v spojení s dojednaním splatnosti prvej splátky bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o termíne konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy a to bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právnu úpravu predchádzajúcej účinnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorej sa skutočne jednalo o jednu z možných prípustných alternatív vyjadrenia konečnej splatnosti úveru (vyhláška MF SR č. 620/2007 o ustanovení vzoru formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že žalobkyňa bez pochybností vedela určiť termín splatnosti prvej anuitnej splátky, keď výpisom z úverového účtu žalobkyne (č.l. 13 spisu) bolo preukázané, že žalobkyňa uhradila prvú splátku práve v deň splatnosti 16.09.2014 a preto niet žiadnych pochybností o tom, že ako spotrebiteľ vedela podľa v zmluve uvedeného termínu splatnosti konečnej splatnosti úveru, tento termín jednoznačne určiť.

40. V tejto súvislosti súd k námietke žalobkyne, že zmluva neobsahuje ani dátum poskytnutia úveru a dátum splatnosti prvej splátky uvádza, že tak ako bolo uvedené vyššie, podľa názoru súdu je táto námietka žalobkyne nedôvodná, nakoľko zmluva obsahuje tieto údaje, keď v čl. III. bod 1 zmluvy je uvedené, že „veriteľ poskytne dlžníkovi úver najneskôr do piatich pracovných dní od uzavretia zmluvy“ a keď v čl. III bod 4. zmluvy je uvedené, že „termín splatnosti prvej splátky je najbližší deň v mesiaci, nasledujúci po poskytnutí úveru, špecifikovaný v zmluve ako termín splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok spotrebiteľského úveru“. Z uvedených formulácií je zrejma presná informácia o tom, kedy bude spotrebiteľovi úver poskytnutý a tiež s poukazom na vyššie uvedené možno bez akýchkoľvek

pochybností určiť termín splatnosti prvej anuitnej splátky, čo ako vyplýva z výpisu z úverového účtu žalobkyne, žalobkyňa bez ťažkostí určila (uhradila prvú splátku v deň jej splatnosti 16.09.2014).

41. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva o úvere zo dňa 02.09.2014 obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom (§ 9 zákona č. 129/2010 Z.z.), nie je možné úver považovať podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

42. Ďalej sa súd zaoberal otázkou, či žalovaný ako veriteľ preskúmal pri poskytnutí úveru bonitu žalobkyne ako spotrebiteľa zákonným spôsobom podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Ustanovenie § 7 ods. 1 zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

43. V prejednávanom spore bolo nepochybne preukázané, že žalovaný si počínal s odbornou starostlivosťou, pokiaľ ide o zistenie tzv. bonity dlžníka - žalobkyne, teda jej schopnosti splácať predmetný úver. Žalovaný preukázal, že pri poskytovaní úveru preskúmal príjmy a výdavky žalobkyne, ktoré mal preukázané z bežného účtu, ktorý mala žalobkyňa vedený u žalovaného, z lustrácie všetkých úverových a iných produktov, ktoré mala žalobkyňa u žalovaného. Ako vyplýva z predloženej lustrácie (č.l. 65 až 68 spisu) žalobkyňa mala u žalovaného pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere 1 ukončený spotrebný úver, 1 existujúci spotrebný úver, 1 ukončený osobný úver, 1 kontokorentný úver, pričom pri každom poskytovanom úvere žalovaný preskúmaval bonitu žalobkyne a následne jej úver poskytol. Ako vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu (č.l. 13 spisu) dňa 18.03.2017 pri predmetnom úvere BX. požiadala žalobkyňa o navýšenie úveru, ktoré jej bolo aj schválené. Ako vyplýva aj z predloženého e-mailu z č.l. 69 žalobkyňa oznámila žalovanému nové informácie o svojej finančnej situácii s tým, že síce prerušila živnostenskú činnosť, nakoľko je tehotná, túto však obnoví v januári 2018 a na splátky jej bude prispievať nový priateľ aj bývalý manžel. K listine predloženej žalobkyňou - potvrdenie Úradu práce,

sociálnych vecí a rodiny Trenčín zo dňa 27.01.2020 (č.l. 71 spisu) súd uvádza, že touto listinou žalobkyňa argumentovala, že v čase uzavretia zmluvy bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a preto nebola schopná splácať úver, pričom ako vyplýva z potvrdenia žalobkyňa ku dňu 02.09.2014 (ku dňu uzavretia zmluvy) nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Ako ďalej vyplýva z lustrácie žalobkyne v systéme žalovaného, žalobkyňa opakovane žiadala o poskytnutie úverov o žalovaného, 5 splátkových produktov a 1 nesplátkový produkt jej bol zo strany žalovaného odmietnutý, spolu poskytnutých úverov mala 7 splátkových úverov, 1 nesplátkový produkt a 1 kreditnú kartu. Súd tiež uvádza, že ako mal preukázané z výpisu z č.l. 14 spisu, žalovaný povolil žalobkyni aj 6x odklad splátky (v období od 18.03.2017 do 16.08.2017) a teda jej pri zmene finančnej situácie vyšiel v ústrety, a preto súd považuje námietky žalobkyne voči postupu žalovaného za účelové. Na základe uvedených skutočností bolo súdu preukázané, že žalobkyňa opakovane využívala služby žalovaného a žalovaný v priebehu celého vzťahu so žalobkyňou, t.j. aj pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy preskúmaval s bonitu žalobkyne a jej schopnosť splácať úver v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. (o čom svedčí aj skutočnosť, že poskytnutie 5 produktov bolo zo strany žalovaného odmietnutých) a preto možno konštatovať, že nedošlo k porušeniu § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto nemožno použiť ani §11 ods. 2 zákona č 129/2010 Z.z. a nemožno považovať predmetný úver poskytnutý žalobkyni (BSU XX-XXXXXXXXXX) za bezúročný a bez poplatkov.

44. Žalobkyňa v žalobe tiež namietala, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to spracovateľský poplatok, riadenie sa úverovej zmluvy ustanoveniami Obchodného zákonníka, oboznámenie sa s úverovými podmienkami a rozhodcovská doložka. V súvislosti s týmito námietkami žalobkyne súd uvádza, že tieto námietky nie sú žalobkyňou odôvodnené s prihliadnutím a poukázaním na konkrétne ustanovenia zmluvy, jej žaloba je spotrebiteľská formulárová s poukazovaním na jednotlivé rozhodnutia súdov SR. Napriek tomu súd jednotlivé namietané ustanovenia predmetnej zmluvy o úvere preskúmal:

45. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

46. Spracovateľský poplatok, ktorý je obsiahnutý v čl. I Základné ustanovenia zmluvy, odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd preto považuje za neprijateľnú túto zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za spracovanie úveru, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa (rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure č. 7U/17/06). Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že táto námietka žalobkyne je dôvodná a považuje zmluvnú podmienku o spracovateľskom poplatku obsiahnutú v čl. I Základné ustanovenia zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

47. K námietke žalobkyne ohľadom riadenia sa úverovej zmluvy podľa ustanovení Obchodného zákonníka súd uvádza, že v záhlaví zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. W.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2014 je uvedené, že táto je uzavretá v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov a pre účely práv a povinností z poistenia aj v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že zmluva neobsahuje dojednanie o výlučnej právomoci Obchodného zákonníka. Ide len o uvedenie ustanovení zákona, ktorými sa riadi zmluva (§ 497 Obch. zák.) ako aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. Ako súd uviedol v bode 35. odôvodnenia predmetná zmluva o úvere je upravená v § 497 Obchodného zákonníka. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či

ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že táto námietka žalobkyne nie je dôvodná.

48. K námietke žalobkyne ohľadom inkorporačnej doložky súd uvádza, že v čl. VII. Záverečné ustanovenia zmluvy bod 4 je uvedené, že dlžník týmto prehlasuje, že bol pred podpisom zmluvy písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami spotrebiteľského úver v súlade s príslušnými ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a v bode 7 veta druhá a tretia, že dlžník prehlasuje, že sa oboznámil s uvedenými Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa a že sa oboznámil so znením Sadzovníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy. Súd preskúmal predmetnú inkorporačnú doložku a dospel k záveru, že táto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Inkorporačná doložka používaná žalovaným v predmetnej zmluve nie je ani netransparentnou zmluvnou podmienkou, nakoľko nie je oproti ostatnému textu uvedená drobným písmom a zmluva obsahuje všetky pre predmetný úver dôležité parametre a poplatky, a preto vyhlásenie spotrebiteľa o tom, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzovníkom poplatkov nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže dôležité dojednania sú obsiahnuté v predmetnej zmluve o úvere. Ako uviedol žalovaný, žalobkyňa počas celej doby úverového vzťahu nijakým spôsobom neprejavila svoju pochybnosť o dojednaniach, ktoré sú obsahom obchodných podmienok, úver na základe zmluvy splácala. Žalovaný netvrdí, že sa žalobkyňa s týmito podmienkami oboznámila, ale tvrdí, že sa mohla a mala oboznámiť a je teda zrejme, že ich mala vo svojej sfére dispozície a mala reálne možnosť sa s nimi oboznámiť. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že námietka žalobkyne ohľadom neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nie je dôvodná.

49. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovská doložka je obsiahnutá v čl. VII. Záverečné ustanovenia bod 8 zmluvy, ktorá obsahuje návrh veriteľa - žalovaného, aby prípadné spory, ktoré by vznikli na základe alebo v súvislosti so zmluvou rozhodovali v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, pričom dlžník má právo odstúpiť od rozhodcovskej doložky písomne do 30 dní od uzatvorenia tejto zmluvy a touto doložkou nie je dotknuté právo predložiť spor na rozhodnutie všeobecnému súdu. Zároveň bola žalobkyňi v zmluve daná možnosť vyznačením krížika do okienka vyjadriť nesúhlas s riešením sporov v rozhodcovskom konaní.

50. Cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Ak však nebola dojednaná individuálne v štandardnej zmluve, ale bola „nanútená“ jednou zmluvnou stranou, je daný predpoklad, že slabšia strana vzťahu (spotrebiteľ) sa nedokáže v prípadnom rozhodcovskom konaní riadne brániť. Namietaná doložka bola obsiahnutá priamo v zmluve o úvere, v jej záverečných ustanoveniach a pri jej akceptácii mala žalobkyňa ako spotrebiteľ dané na výber súhlasiť s touto doložkou alebo nesúhlasiť označením krížika do okienka, pričom poskytnutie úveru nebolo podmienené súhlasom s rozhodcovskou doložkou. Taktiež doložka obsahuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv aj na všeobecnom súde. Vzhľadom na možnosť žalobkyne odmietnuť túto rozhodcovskú doložku ju nemožno považovať za podmienku, ktorá by nebola individuálne dojednaná. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že ani táto podmienka nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a že námietka žalobkyne je nedôvodná.

51. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že neprijateľnou podmienkou je len dojednanie o spracovateľskom poplatku obsiahnuté v čl. I Základné ustanovenia zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Toto zmluvné ustanovenie je teda neplatné. Jeho neplatnosť však nemá za následok neplatnosť celého právneho úkonu. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka neplatné časti právneho úkonu v zásade nezapríčiňujú neplatnosť celého právneho úkonu, ak ich možno oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu. Citované ustanovenie je vyjadrením teórie zachovania platnosti zmlúv. V danom prípade uvádzané zmluvné ustanovenie možno oddeliť od zvyšného obsahu zmluvy, ktorá ostáva platnou. Žalobkyňa v žalobe nenavrhovala určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky a v tejto časti sa nedomáhala výslovného rozhodnutia súdu. Žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume, ktorú zaplatila nad rámec poskytnutého úveru odôvodňujúc svoj nárok bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru poskytnutého žalovaným. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie, keď súd uzavrel, že nie sú splnené podmienky na vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010

Z.z., nakoľko zmluva o úvere obsahuje namietané náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný neporušil povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., žalobkyni nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume, ktorú zaplatila nad rámec poskytnutého úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa skutkovo odôvodňovala vydanie bezdôvodného obohatenia tým, že sumu, ktorú žiada vydať ako bezdôvodné obohatenie uhradila mesačnými splátkami a ako vyplýva z výpisu z úverového účtu z č.l. 13 spisu spracovateľský poplatok nebol uhradený v rámci mesačných splátok, ale pred poskytnutím úveru, a teda žalobkyňa neuplatňovala vydanie bezdôvodného obohatenia zaplateného na základe neplatnej - neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd nepriznal pri viazanosti skutkovými tvrdeniami žalobkyni z neplatného dojednania o spracovateľskom poplatku sumu 100 eur ako bezdôvodné obohatenie. Na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

52. Súd záverom k listinnému dôkazu predloženého žalobkyňou, a to Odpovede Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 27.08.2018 uvádza, že ako MS SR samo v odpovedi uvádza, právny názor obsiahnutý v stanovisku nie je pre súd záväzný. Toto stanovisko má len odporúčací charakter pre podanie žaloby spotrebiteľom, kde Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na možné chýbajúce náležitosti zmluvy o úvere, ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a Občianskeho zákonníka, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže domáhať ochrany svojho práva a neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sa v zmluvách o úvere objavujú. Zároveň MS SR odkazuje na judikatúru súdov. Žalobkyňa opierala svoju žalobu o toto stanovisko, avšak až na základe podrobného preskúmania spotrebiteľskej zmluvy o úvere súdom, ktorý má právomoc rozhodovať tieto spory, môže súd dospieť k záverom o predmetnej spotrebiteľskej zmluve, tak ako súd odôvodnil vo vyššie uvedených odsekoch.

53. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalobkyni ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Z dôvodu, že žalovaný uviedol, že si trovy konania neuplatňuje, súd rozhodol tak, že výrokom rozsudku vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.